

I. W dniu 15 maja 2015 r. wchodzi do obrotu prawnego zmiany w przepisach ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym dotyczące sposobu przewożenia dzieci pojazdami samochodowymi wprowadzone ustawą z dnia 9 kwietnia 2015 roku o zmianie ustawy - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2015 r., poz. 591), w której ustawodawca, m.in.:

➤ **zabronił przewożenia dziecka pojazdem samochodowym:**

- w foteliku lub innym urządzeniu tyłem do kierunku jazdy na przednim siedzeniu pojazdu wyposażonego w poduszkę powietrzną dla pasażera, która jest aktywna podczas przewożenia dziecka (art. 45 ust. 4 p.r.d.);
- w wieku poniżej 3 lat w pojeździe niewyposażonym w pasy bezpieczeństwa i fotelik bezpieczeństwa dla dziecka lub w pasy bezpieczeństwa i inne urządzenie przytrzymujące dla dzieci (art. 45 ust. 5 p.r.d.)
- mającego mniej niż 150 cm wzrostu, poza fotelikiem bezpieczeństwa dla dziecka lub innym urządzeniem przytrzymującym dla dzieci, zgodnym z masą i wzrostem dziecka oraz właściwymi warunkami technicznymi tych urządzeń, w tym również na przednim siedzeniu pasażera (art. 39 ust. 3 i 45 ust. 6 p.r.d.).

➤ **zezwolił na przewożenie:**

- na tylnym siedzeniu pojazdu, dziecka mającego co najmniej 135 cm wzrostu przytrzymywanego za pomocą pasów bezpieczeństwa w przypadkach, kiedy ze względu na masę i wzrost dziecka nie jest możliwe zapewnienie fotelika bezpieczeństwa dla dziecka lub innego urządzenia przytrzymującego dla dzieci (art. 39 ust. 3b p.r.d.);
- na tylnym siedzeniu pojazdu, trzeciego dziecka w wieku co najmniej 3 lat, przytrzymywanego za pomocą pasów bezpieczeństwa, w przypadku gdy dwoje dzieci są przewożone w fotelikach bezpieczeństwa dla dziecka lub innych urządzeniach przytrzymujących dla dzieci, zainstalowanych na tylnych siedzeniach pojazdu i nie ma możliwości zainstalowania trzeciego fotelika bezpieczeństwa dla dziecka lub innego urządzenia przytrzymującego dla dzieci (art. 39 ust. 3c p.r.d.);
- dziecka pojazdem poza fotelikiem lub innym urządzeniem mającego zaświadczenie lekarskie o przeciwwskazaniach do przewożenia w foteliku bezpieczeństwa dla dziecka lub innym urządzeniu (art. 39 ust. 4 p.r.d.).

➤ **zobowiązał:**

- kierującego autobusem wyposażonym w pasy bezpieczeństwa do poinformowania osób przewożonych pojazdem o obowiązku korzystania z tych pasów podczas jazdy, chyba że zostały one o tym powiadomione:
 - przez znajdującą się w pojeździe osobę kierującą przewożoną grupę;
 - za pomocą urządzenia audiowizualnego;
 - za pomocą znaku umieszczonego w widoczny sposób przy każdym miejscu siedzącym (art. 39 ust. 2a p.r.d.).

Od obowiązku korzystania z pasów bezpieczeństwa zwolnione są m.in.:

- osoby posiadające zaświadczenie o przeciwwskazaniach do używania pasów bezpieczeństwa (art. 39 ust. 2 pkt 1 p.r.d.) – wcześniej orzeczenia lekarskiego (orzeczenie zachowuje ważność przez okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie cyt. ustawy);
- dzieci do 4 lat uprawnione do 100% ulgi przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego autobusowego w komunikacji zwykłej i przyspieszonej, pod warunkiem niekorzystania przez dziecko z oddzielnego miejsca do siedzenia;
- dzieci w wieku poniżej 3 lat przewożone autobusem (pojazd kategorii M2 i M3).

Przedstawione wyżej zmiany zasad przewożenia dzieci oraz korzystania z pasów bezpieczeństwa mają wpływ na stosowanie przepisów zawartych w „taryfikatorach” mandatów karnych oraz punktów, w zakresie nowych uregulowań. W przypadku nakładania mandatów karnych za wykroczenia polegające na przewożeniu dzieci w sposób niezgodny z przepisami, w

zakresie nieobjętym w tabeli B rozporządzenia,¹ wysokość tego mandatu może być ustalona w granicach ogólnych, tj. 20 – 500 zł i należy im przypisać kod Z 01.

W pozostałych przypadkach należy nadal posiłkować się „taryfikatorami”.

Art. 39.

1. Kierujący pojazdem samochodowym oraz osoba przewożona takim pojazdem wyposażonym w pasy bezpieczeństwa są obowiązani korzystać z tych pasów podczas jazdy, z zastrzeżeniem ust. 3.

„1. Kierujący pojazdem samochodowym oraz osoba przewożona takim pojazdem wyposażonym w pasy bezpieczeństwa są obowiązani korzystać z tych pasów podczas jazdy, z zastrzeżeniem ust. 3, 3b i 3c.”

2. Obowiązek korzystania z pasów bezpieczeństwa nie dotyczy:

„1) osoby mającej zaświadczenie lekarskie o przeciwwskazaniu do używania pasów bezpieczeństwa;”

2) kobiety o widocznej ciąży;

3) kierującego taksówką podczas przewożenia pasażera;

4) instruktora lub egzaminatora podczas szkolenia lub egzaminowania;

5) policjanta, funkcjonariusza Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Inspektora Kontroli Skarbowej, funkcjonariusza celnego i Służby Więziennej, żołnierza Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej – podczas przewożenia osoby (osób) zatrzymanej;

6) funkcjonariusza Biura Ochrony Rządu podczas wykonywania czynności służbowych;

„6a) żołnierza Żandarmerii Wojskowej podczas wykonywania czynności ochronnych;”

7) zespołu medycznego w czasie udzielania pomocy medycznej;

8) konwojenta podczas przewożenia wartości pieniężnych;

9) osoby chorej lub niepełnosprawnej przewożonej na noszach lub w wózku inwalidzkim.

„10) dziecka w wieku poniżej 3 lat przewożonego pojazdem kategorii M2 i M3;

11) dziecka przewożonego na zasadach przewidzianych w art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. z 2012 r. poz. 1138, z późn. zm. – (art. 2 ust. 2. Do ulgi 100% przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego autobusowego w komunikacji zwykłej i przyspieszonej, na podstawie biletów jednorazowych, są uprawnione dzieci do 4 lat, pod warunkiem niekorzystania przez dziecko z oddzielnego miejsca do siedzenia.)”

„2a. Kierujący pojazdem kategorii M2 i M3, (kategoria M2: pojazdy zaprojektowane i wykonane do przewozu osób, mające więcej niż osiem miejsc oprócz siedzenia kierowcy i mające maksymalną masę całkowitą nieprzekraczającą 5 t; kategoria M3: pojazdy zaprojektowane i wykonane do przewozu osób, mające więcej niż osiem miejsc oprócz siedzenia kierowcy i mające maksymalną masę całkowitą przekraczającą 5 t.) o których mowa w załączniku nr 2 do ustawy, wyposażonym w pasy bezpieczeństwa jest obowiązany do poinformowania osób przewożonych pojazdem o obowiązku korzystania z tych pasów podczas jazdy, chyba że zostały one o tym obowiązku poinformowane:

1) przez znajdującą się w pojeździe osobę kierującą przewożoną grupą lub

2) za pomocą urządzenia audiowizualnego, lub

3) za pomocą znaku umieszczonego w widoczny sposób przy każdym miejscu siedzącym, zgodnego ze wzorem określonym w załączniku do dyrektywy Rady z dnia 16 grudnia 1991 r. odnoszącej się do obowiązkowego stosowania pasów bezpieczeństwa i urządzeń przytrzymujących dla dzieci w pojazdach (91/671/EWG) (Dz. Urz. WE L 373 z 31.12.1991, str. 26, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 1, str. 353, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą nr 91/671/EWG”.

(3. W pojeździe samochodowym wyposażonym w pasy bezpieczeństwa dziecko w wieku do 12 lat, nieprzekraczające 150 cm wzrostu, przewozi się w foteliku ochronnym lub innym urządzeniu do przewożenia dzieci, odpowiadającym wadze i wzrostowi dziecka oraz właściwym warunkom technicznym.)

„3. W pojeździe kategorii M1 (kategoria M1: pojazdy do przewozu osób, mające nie więcej niż osiem miejsc oprócz siedzenia kierowcy;), N1 (kategoria N1: pojazdy zaprojektowane i wykonane do przewozu ładunków i mające maksymalną masę całkowitą nieprzekraczającą 3,5 t;), N2 (kategoria N2: pojazdy zaprojektowane i wykonane do przewozu ładunków i mające maksymalną masę całkowitą przekraczającą 3,5 t, ale nieprzekraczającą 12 t;) i N3 (kategoria N3: pojazdy zaprojektowane i wykonane do przewozu ładunków i mające maksymalną masę całkowitą przekraczającą 12 t.), o których mowa w załączniku nr 2 do ustawy, wyposażonym w pasy bezpieczeństwa lub urządzenia

¹ Rozporządzenie Prezesa rady Ministrów z dnia 24 listopada 2003 r. w sprawie wysokości grzywien nakładanych w drodze mandatów karnych za wybrane rodzaje wykroczeń (Dz. U. z 2013 r., poz. 1624 i z 2015 r., poz. 506)

przytrzymujące dla dzieci, dziecko mające mniej niż 150 cm wzrostu jest przewożone, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ust. 3b, w foteliku bezpieczeństwa dla dziecka lub innym urządzeniu przytrzymującym dla dzieci, zgodnym z:

1) masą i wzrostem dziecka oraz

2) właściwymi warunkami technicznymi określonymi w przepisach Unii Europejskiej lub w regulaminach EKG ONZ dotyczących urządzeń przytrzymujących dla dzieci w pojeździe.”,

„3a. Foteliki bezpieczeństwa dla dziecka oraz inne urządzenia przytrzymujące dla dzieci są instalowane w pojeździe, zgodnie z zaleceniami producenta urządzenia, wskazującymi, w jaki sposób urządzenie może być bezpiecznie stosowane.

3b. Zezwala się na przewożenie w pojeździe kategorii M1, N1, N2 i N3, o których mowa w załączniku nr 2 do ustawy, na tylnym siedzeniu pojazdu, dziecka mającego co najmniej 135 cm wzrostu przytrzymywanego za pomocą pasów bezpieczeństwa w przypadkach, kiedy ze względu na masę i wzrost dziecka nie jest możliwe zapewnienie fotelika bezpieczeństwa dla dziecka lub innego urządzenia przytrzymującego dla dzieci zgodnego z warunkami, o których mowa w ust. 3.

3c. Zezwala się na przewożenie w pojeździe kategorii M1 i N1, o których mowa w załączniku nr 2 do ustawy, na tylnym siedzeniu pojazdu, trzeciego dziecka w wieku co najmniej 3 lat, przytrzymywanego za pomocą pasów bezpieczeństwa, w przypadku gdy dwoje dzieci jest przewożonych w fotelikach bezpieczeństwa dla dziecka lub innych urządzeniach przytrzymujących dla dzieci, zainstalowanych na tylnych siedzeniach pojazdu i nie ma możliwości zainstalowania trzeciego fotelika bezpieczeństwa dla dziecka lub innego urządzenia przytrzymującego dla dzieci.”,

(4. Przepis ust. 3 nie dotyczy przewozu dziecka taksówką, autobusem, specjalistycznym środkiem transportu sanitarnego, o którym mowa w art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. Nr 191, poz. 1410, z późn. zm.7)), pojazdem Policji, Straży Granicznej lub Straży Gminnej (Miejskiej).)

„4. Przepis ust. 3 nie dotyczy przewozu dziecka:

1) taksówką;

2) specjalistycznym środkiem transportu sanitarnego, o którym mowa w art. 36 ust. 2 ustawy z dnia

8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 757, z późn. zm.4));

3) pojazdem Policji, Straży Granicznej lub straży gminnej (miejskiej);

4) mającego zaświadczenie lekarskie o przeciwwskazaniu do przewożenia w foteliku bezpieczeństwa dla dziecka lub innym urządzeniu przytrzymującym dla dzieci.”,

„5. Zaświadczenia lekarskie, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i ust. 4 pkt 4, zawierają:

1) imię i nazwisko;

2) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL), a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL – serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę państwa, które wydało ten dokument;

3) okres ważności;

4) znak graficzny zgodny ze wzorem określonym w art. 5 dyrektywy nr 91/671/EWG.

6. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzory zaświadczeń lekarskich, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i ust. 4 pkt 4, kierując się przepisami Unii Europejskiej dotyczącymi obowiązkowego stosowania pasów bezpieczeństwa i urządzeń przytrzymujących dla dzieci w pojazdach oraz mając na uwadze potrzebę ujednocnienia stosowanych dokumentów.”;

Art. 45.

2. Kierującemu pojazdem zabrania się:

1) korzystania podczas jazdy z telefonu wymagającego trzymania słuchawki lub mikrofonu w rękę;

2) przewożenia osoby, o której mowa w ust. 1 pkt 1, na rowerze lub motorowerze albo motocyklu, chyba że jest przewożona w bocznym wózku;

3) przewożenia pasażera w sposób niezgodny z art. 39, 40 lub 63 ust. 1;

(4) przewożenia w foteliku ochronnym dziecka siedzącego tyłem do kierunku jazdy na przednim siedzeniu pojazdu samochodowego wyposażonego w poduszkę powietrzną dla pasażera;)

„4) przewożenia w foteliku bezpieczeństwa dla dziecka lub innym urządzeniu przytrzymującym dla dzieci dziecka siedzącego tyłem do kierunku jazdy na przednim siedzeniu pojazdu

samochodowego wyposażonego w poduszkę powietrzną dla pasażera, która jest aktywna podczas przewożenia dziecka;

(5) przewożenia, poza specjalnym fotelikiem ochronnym, dziecka w wieku do 12 lat na przednim siedzeniu pojazdu samochodowego.)

5) przewożenia dziecka w wieku poniżej 3 lat w pojeździe kategorii M1, N1, N2 i N3, o których mowa w załączniku nr 2 do ustawy, niewyposażonym w pasy bezpieczeństwa i fotelik bezpieczeństwa dla dziecka lub w pasy bezpieczeństwa i inne urządzenie przytrzymujące dla dzieci;”

„6) przewożenia na przednim siedzeniu pojazdu samochodowego, poza fotelikiem bezpieczeństwa dla dziecka lub innym urządzeniem przytrzymującym dla dzieci, dziecka mającego mniej niż 150 cm wzrostu.”;

Art. 80k.

1. Tworzy się Krajowy Punkt Kontaktowy przy centralnej ewidencji pojazdów.

2. Krajowy Punkt Kontaktowy prowadzi minister właściwy do spraw wewnętrznych w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 80a ust. 4.

3. Krajowy Punkt Kontaktowy umożliwia wymianę informacji z właściwymi krajowymi punktami kontaktowymi innych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz z krajowymi podmiotami uprawnionymi – w zakresie danych dotyczących pojazdów oraz ich właścicieli lub posiadaczy.

4. Krajowymi podmiotami uprawnionymi są, w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań:

1) Policja;

2) Inspekcja Transportu Drogowego;

3) straże gminne (miejskie);

4) organy celne;

5) Straż Graniczna.

5. Wymiana informacji, o której mowa w ust. 3, następuje w związku z popełnieniem naruszeń, o których mowa w ust. 6, w szczególności w celu ułatwienia identyfikacji osób podejrzanych o popełnienie naruszenia podczas kierowania pojazdem zarejestrowanym w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub podczas kierowania pojazdem zarejestrowanym w Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

6. Wymiana informacji, o której mowa w ust. 3, następuje w związku z popełnieniem następujących naruszeń przepisów ruchu drogowego:

1) niestosowaniem się do ograniczenia prędkości;

(2) niedopełnieniem obowiązku korzystania z pasów bezpieczeństwa lub przewożenia dziecka w foteliku ochronnym lub innym urządzeniu do przewożenia dzieci;)

„2) niedopełnieniem obowiązku korzystania z pasów bezpieczeństwa lub przewożenia dziecka w foteliku bezpieczeństwa dla dziecka lub innym urządzeniu przytrzymującym dla dzieci;”

3) niestosowaniem się do sygnałów świetlnych lub znaków nakazujących zatrzymanie pojazdu;

4) prowadzeniem pojazdu po użyciu alkoholu albo w stanie nietrzeźwości;

5) prowadzeniem pojazdu po użyciu lub pod wpływem środka odurzającego;

6) niedopełnieniem obowiązku używania w czasie jazdy kasków ochronnych;

7) wykorzystywaniem drogi lub poszczególnych jej części w sposób niezgodny z przeznaczeniem;

8) korzystaniem podczas jazdy z telefonu wymagającego trzymania słuchawki lub mikrofonu w rękę.

Orzeczenia lekarskie o przeciwwskazaniu do używania pasów, o których mowa w art. 39 ust. 2 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, zachowują ważność przez okres, na jaki zostały wydane, nie dłuższy jednak niż 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

KATEGORIE POJAZDÓW

1. Kategoria M: pojazdy samochodowe przeznaczone do przewozu osób mające co najmniej cztery koła, w tym:
 - 1) kategoria M1: pojazdy do przewozu osób, mające nie więcej niż osiem miejsc oprócz siedzenia kierowcy;
 - 2) kategoria M2: pojazdy zaprojektowane i wykonane do przewozu osób, mające więcej niż osiem miejsc oprócz siedzenia kierowcy i mające maksymalną masę całkowitą nieprzekraczającą 5 t;
 - 3) kategoria M3: pojazdy zaprojektowane i wykonane do przewozu osób, mające więcej niż osiem miejsc oprócz siedzenia kierowcy i mające maksymalną masę całkowitą przekraczającą 5 t.
2. Kategoria N: pojazdy samochodowe mające co najmniej cztery koła i zaprojektowane i wykonane do przewozu ładunków, w tym:
 - 1) kategoria N1: pojazdy zaprojektowane i wykonane do przewozu ładunków i mające maksymalną masę całkowitą nieprzekraczającą 3,5 t;
 - 2) kategoria N2: pojazdy zaprojektowane i wykonane do przewozu ładunków i mające maksymalną masę całkowitą przekraczającą 3,5 t, ale nieprzekraczającą 12 t;
 - 3) kategoria N3: pojazdy zaprojektowane i wykonane do przewozu ładunków i mające maksymalną masę całkowitą przekraczającą 12 t.
3. Kategoria O: przyczepy, w tym:
 - 1) kategoria O1: przyczepy o maksymalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 750 kg;
 - 2) kategoria O2: przyczepy o maksymalnej masie całkowitej przekraczającej 750 kg, ale nieprzekraczającej 3,5 t;
 - 3) kategoria O3: przyczepy o maksymalnej masie całkowitej przekraczającej 3,5 t, ale nieprzekraczającej 10 t;
 - 4) kategoria O4: przyczepy o maksymalnej masie całkowitej przekraczającej 10 t.
4. Kategoria L: pojazdy dwukołowe lub trójkołowe, niektóre pojazdy czterokołowe, w tym:
 - 1) kategoria L1e – motorowery dwukołowe;
 - 2) kategoria L2e – motorowery trójkołowe;
 - 3) kategoria L3e – motocykle dwukołowe bez bocznego wózka;
 - 4) kategoria L4e – motocykle dwukołowe z bocznym wózkiem;
 - 5) kategoria L5e – motocykle trójkołowe;
 - 6) kategoria L6e – czterokołowce lekkie;
 - 7) kategoria L7e – czterokołowce.

Do kategorii L nie mogą być zaliczone pojazdy:

 - a) których maksymalna prędkość konstrukcyjna nie przekracza 6 km/h,
 - b) przeznaczone do kierowania przez osobę pieszą,
 - c) ciągniki i maszyny używane do celów rolniczych lub podobnych,
 - d) rowery i wózki rowerowe.
5. Kategoria T: ciągniki rolnicze, w tym:
 - 1) kategoria T1: ciągniki kołowe o maksymalnej prędkości konstrukcyjnej nieprzekraczającej 40 km/h, mające oś położoną najbliżej kierowcy, o minimalnym rozstawie kół nie mniejszym niż 1150 mm, masę własną, w stanie gotowości do jazdy, przekraczającą 600 kg i prześwit nie większy niż 1000 mm. W przypadku ciągników ze zmianą pozycji kierowcy (zmiana położenia siedzenia i koła kierownicy), ośią położoną najbliżej kierowcy musi być oś z zamontowanymi oponami o największej średnicy;
 - 2) kategoria T2: ciągniki kołowe o maksymalnej prędkości konstrukcyjnej nieprzekraczającej 40 km/h, mające minimalny rozstaw kół mniejszy niż 1150 mm, masę własną, w stanie gotowości do jazdy, przekraczającą 600 kg i prześwit nie większy niż 600 mm. W przypadku gdy wysokość środka ciężkości ciągnika (mierzona względem podłoża) podzielona przez minimalny rozstaw kół każdej osi przekracza 0,90, maksymalna prędkość konstrukcyjna jest ograniczona do 30 km/h;
 - 3) kategoria T3: ciągniki kołowe o maksymalnej prędkości konstrukcyjnej nieprzekraczającej 40 km/h i masie własnej, w stanie gotowości do jazdy, nieprzekraczającej 600 kg;
 - 4) kategoria T4: ciągniki kołowe specjalnej konstrukcji o maksymalnej prędkości konstrukcyjnej nieprzekraczającej 40 km/h, w ramach której ze względu na prześwit i szerokość wyróżnia się kategorie T4 1, T4 2, oraz T4 3;
 - 5) kategoria T5: ciągniki kołowe o maksymalnej prędkości konstrukcyjnej przekraczającej 40 km/h.
6. Kategoria C: ciągniki gąsienicowe, w tym ciągniki kategorii C1, C2, C3, C4, C5 – według kryteriów podziału jak dla kategorii T. W ramach kategorii C4 wyróżnia się kategorie C4 1, C4 2, oraz C4 3 według podziału jak dla kategorii T4 1, T4 2, oraz T4 3.
7. Kategoria R: przyczepy rolnicze, w tym:
 - 1) kategoria R1: przyczepy o maksymalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 1,5 t;
 - 2) kategoria R2: przyczepy o maksymalnej masie całkowitej przekraczającej 1,5 t, ale nieprzekraczającej 3,5 t;
 - 3) kategoria R3: przyczepy o maksymalnej masie całkowitej przekraczającej 3,5 t, ale nieprzekraczającej 21 t;
 - 4) kategoria R4: przyczepy o maksymalnej masie całkowitej przekraczającej 21 t.

Każda kategoria przyczep oznaczona jest także indeksem „a” lub „b”, zależnie od jej konstrukcyjnej prędkości:

 - „a” dla przyczep o maksymalnej prędkości konstrukcyjnej mniejszej lub równej 40 km/h,
 - „b” dla przyczep o maksymalnej prędkości konstrukcyjnej większej niż 40 km/h.”